

TIDSKRIFT FÖR SCHACK

NORDISKA SCHACKFÖRBUNDETS ORGAN

UTGIVEN AV

GUSTAF OCH LUDVIG COLLIJN

UTKOMMER I 12 NUMMER OM ÅRET. ERHÅLLES I VARJE POSTKONTOR I SVERIGE,
NORGE OCH DANMARK. PRIS PR ÅRGÅNG 9 KR.

N:r 7-8

JULI-AUG. 1920

ÅRG. XXVI

Sveriges Schackförbunds fjärde kongress.

Sveriges Schackförbunds fjärde kongress avhölls i Eskilstuna den 27 juni—5 juli. Söndagen den 27 juni kl. 2 e. m. samlades deltagarna till kongressmöte i Stadshuset ståtliga festvåning, varest den allra bästa lokal ställts till kongressens förfogande. Kongressmötet var talrikt besökt av representanter från hela landet.

Förbundets ordförande Grossh. L. Collijn hälsade de närvarande välkomna, varefter förhandlingarna enligt programmets föredragningslista vidtog. Protokollet från föregående kongress upplästes, godkändes och justerades. Från Stockholms, Göteborgs, Skånes, Mälardalens och Smålands schackförbund samt Gävle och Falu schacksällskap hade representanter sänts, vilkas fullmakter granskades och godkändes. Av den härefter föredragna styrelseberättelsen framgick, att till förbundet äro anslutna 87 sällskap med ca 3,000 medlemmar. Revisorernas berättelse upplästes och godkändes, varpå styrelsen för det gångna året beviljades full och tacksam avsvarsfrihet. Den gamla styrelsen, bestående av hrr L. Collijn, ordförande, Martin Anderson, v. ordförande, F. Englund, skattmästare, E. Olson, sekreterare samt hrr A. O. Andersson och P. Wahlmark med hrr T. Relfsson och G. Lundquist som suppleanter, omvaldes med acklamation. Till förbundets representanter i Nordiska Schackförbundet utsågos hrr L. Collijn och Martin Anderson.

Från Smålands schackförbund och Jönköpings schacksällskap hade ingått inbjudan att avhålla nästa års kongress i Jönköping, vilket med tacksamhet antogs, och bestämdes tiden till den 2—9 juli. Till turneringsledning utsågos hrr L. Collijn, K. Berndtsson, V. Lundmark, J. Hedin och Sam. Johansson. Efter en livlig diskussion antogs den förändring i förbundets stadgar, att enskild medlems avgift bestämdes till kr. 12.— samt att minsta avgift, ett sällskap kan erlægga, även är kr. 12.—. Såväl enskild medlem som varje till förbundet anslutet sällskap erhåller fritt ett exemplar av Tidskrift för Schack och ett ex. av förbundets årsbok. Även

antogs en av styrelsen föreslagen ändring av stadgarnas paragraf 5, sista stycket »Avgiften för det gångna spelåret skall insändas till skattmästaren innan december månads utgång.»

Från Göteborgs schackförbund hade ingått en skrivelse med förslag till internationella landstävlingar vid svenska idrottsspele i Göteborg 1923. Som frågan blivit för sent väckt för att något beslut här- om enligt stadgarna skulle kunna vid kongressen fattas, hänsköts den till styrelsen för behandling och framställandet av förslag till nästa kongress.

Till turneringarna hade inkommit 71 anmälningar därav åtta i mästar-klassen, sexton i första klassen och fyratiosju i andra klassen. I första klassen spelades i två grupper om 8 deltagare och i andra klas- sen spelades i fem grupper om 8 deltagare och en grupp med 7 del- tagare. I mästar-klassen spelade hrr Gust. Nyholm, Anton Olson, E. Ja- cobson och R. Svanberg, Stockholm, K. Berndtsson och Oscar Nilsson, Göteborg samt T. Relfsson och S. J. Bjurulf Jönköping. I första klassen deltog, grupp I, hrr E. Blomberg, E. Carlén, K. Ekebom och G. Thelander, Stockholm, H. Lindgren, Göteborg, R. Bjurulf, Jönköping, N. E. Petterson, Bofors, O. Olson, Örebro; grupp II, C. Bleckberg, G.-S. Nyberg, V. Wendel och W. Österman, Stockholm, H. Hultén, R. Mattsson, Göteborg, B. Malmström, Kristianstad, E. Janzon, Norrköping.

Resultatet av tävlingarna var att i *mästar-klassen* hr K. Berndtson blev förste pristagare med det vackra resultatet 6 p. av 7 möjliga. An- dra priset erövrades av hr Gust. Nyholm med $4\frac{1}{2}$ p. under det att hrr A. Olson och T. Relfsson delade 3:dje och 4:e prisen med $3\frac{1}{2}$ p. I första klassen, grupp I erövrades 1:a priset och titeln svensk mästare av hr H. Lindgren, för $5\frac{1}{2}$ p., 2:a och 3:e prisen delade hrr R. Bjurulf och K. Ekebom med $4\frac{1}{2}$ p., fjärde pris erhöill hr G. Thelander med 4 p. och ett extra pris hr E. Blomberg för $3\frac{1}{2}$ p. I grupp II eröv- rades 1:a priset och titeln svensk mästare av hr V. Wendel med 6 p. Andra och tredje prisen delade hrr H. Hultén och B. Malmström för 5 p. och fjärde pris erhöill hr V. Österman för 4 p. I andra klassen tillföll priserna:

Grupp I. 1:a pris hr Curt Johansson, Stockholm. $5\frac{1}{2}$ p., 2:a —4:e prisen delade hrr E. G. Andersson, Eskilstuna, K. Anderson, Stockholm och H. Eriksson, Örebro, $4\frac{1}{2}$ p., extra pris hr A. Abra- hamsson, Stockholm, $3\frac{1}{2}$ p.

Grupp II. 1:a pris hr S. Björkman, Upsala, $5\frac{1}{2}$ p., 2:a pris hr G. Flodkvist, Eskilstuna $4\frac{1}{2}$ p., 3:e och 4:e pris delade hrr E. Berg och A. Andersson, Stockholm 4 p., extra pris hr J. Andersson, Eskils- tuna $3\frac{1}{2}$ p.

Grupp III. 1:a pris hr A. Lundkvist, Eskilstuna, 2:a och 3:e pris delade hrr Alg. Nilsson, Göteborg och E. Åhrling, Örebro $4\frac{1}{2}$ p., 4:e pris hr C. Nilsson Eskilstuna.

Grupp IV. 1:a och 2:a pris delade hrr V. Holmberg, Göteborg och J. S. Jansson, Stockholm, 3:e och 4:e pris delade hrr H. A. Lind-

berg, Stockholm och V. Wirén, Gäfle $4\frac{1}{2}$ p., extra pris hr P. Karl- son, Örebro 4 p.

Grupp V. 1:a pris hr A. Lööf, Stockholm $5\frac{1}{2}$ p., 2:a och 3:e pris hr E. Jonsson och E. Melin, Stockholm, 4:e pris hr O. Säfqvist, Stockholm $3\frac{1}{2}$ p.

Grupp VI. 1:a pris hr H. Wirström, Stockholm $4\frac{1}{2}$ p., 2:a pris hr O. Lindgren, Jönköping 4 p., 3:e pris hr S. Håkansson, Nosaby $3\frac{1}{2}$ p. I omspel om ett av A.-B. Ornamentik, Eskilstuna, skänkt heders- pris i första klassen segrade hr V. Wendel över hr H. Lindgren.

Ett hederspris för bästa Eskilstunaspelare tillföll hr A. Lundqvist. Prisutdelningen egde rum vid avslutningsfesten söndagen den 5, till vilken deltagarna voro inbjudna.

Till tävlingen för problem och studier av svenska författare offent- liggjorda i svenska schackspalter under år 1919 hade insänt 115 pro- blem och 10 studier. Pristagare blevo:

Fyradragssuppgifter: 1:a pris Fr. Lindgren, Stockholm; 2:a pris Arvid Annell, Gislaved.

Tredragssuppgifter: 1:a pris Fr. Lindgren; 2:a pris R. Sahlberg, Stockholm; 3:e pris Fr. Lindgren; 4:e pris Bertil Schlyter, Stockholm; 5:e pris Fr. Lindgren; 6:e pris Yngve Rimbert, Södertälje; 7:e pris A. W. Ohlsson, Born; 8:e pris E. Rosenius, Stockholm; 9:e pris Fr. Lind- gren; 10:e pris S. Almgren, Enköping; 11:e pris A. Annell; 12:e pris S. Almgren.

Tvådragssuppgifter: 1:a pris Fr. Lindgren; 2:a pris Curt Stockman, Stockholm; 3:e pris Fr. Lindgren; 4:e pris Einar Larsson, Malmö; 5:e pris C. E. Lindqvist, Hedemora; 6:e pris G. Malmström, Eskilstuna.

Självmattsproblem: 1:a pris H. v. Düben, Landskrona.

Studier: 1:a pris S. Almgren; 2:a pris A. Norlin, Stocksund; 3:e pris S. Almgren, Enköping; 4:e pris Fr. Lindgren.

Prisproblemen återfinnas i förbundets årsbok, vilken förelåg färdig vid kongressen.

Partier.

Från Sveriges schackförbunds kongress i Eskilstuna.

Mästareklassen.

Parti 3478. Drottninggambit.

K. Berndtsson

O. Nilsson

Vit.

Svart.

1. d2—d4	d7—d5
2. Sg1—f3	e7—e6
3. c2—c4	c7—c6
4. Sb1—c3	Lf8—d6
5. e2—e4	d5×c4
6. Lf1×c4	b7—b5
7. Lc4—d3	a7—a6

Det av svart här valda systemet — att spela c7—c6, byta på c4 och fortsätta med b7—b5 och a6, för att senare genomföra c6—c5 — är i och för sig inte att tadla. Men Ld6 passar inte in i detta system (det riktiga är Le7), ty löparens ställning på d6 tillåter senare motståndaren tempot e4—e5 med angrepp på löparen. Svart som redan detta förutan inte har någon tid att förlora (uppspelandet av c-bonden tar sina två drag) måste härigenom råka illa ut — åtminstone kan c6—c5 inte genomföras, utan att nackdelar av något slag inställa sig.

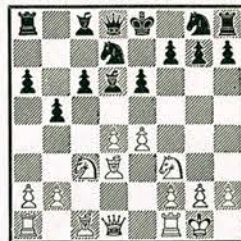
8. 0—0	Sb8—d7

(Se diagrammet.)

9. Lc1—g5

Här ginge redan (se föregående anmärkning) 9. e5!, Le7 10. Se4 (ho-

Ställning efter vits 8:e drag.

tande att medelst Le3 och Tc1 förhindra c6—c5), c5! 11. d×c5, S×c5 12. S×c5, L×c5 13. Le4! Svart har visserligen utfört det befriande draget c5, men kommer på grund av sin efterblivna utveckling i nackdel; t. ex. 13. Le4, D×d1 14. T×d1, Ta7 15. Lc6†, Ld7 16. T×d7, T×d7 17. Le3!!, L×e3 18. Td1 och vit vinner. Eller 13. Le4, Ta7; 14. D×d8†, K×d8 15. Lg5†, Le7 (eller Se7 16. Tc1) 16. Le3! (de få pjäser, svart har utvecklade, bilda angreppsobjekt för motståndaren!) Td7 17. Lc6, Td3? 18. Lb6†.

Alla dessa varianter äro lika vackra som klart åskådliga. De utvecklade sig logiskt och äro därför av betagande verkan.

Det av vit spelade 9. Lg5 är för övrigt även mycket gott.

9. — —	Ld6—e7
10. Lg5×e7	Sg8×e7

11. e4—e5!	Se7—g6
12. Sc3—e4	0—0
13. Ta1—c1	f7—f6

Svart, som har en positionellt förörlorad ställning (punkten c5 är och förblir i vits besittning; även d6 är i hans hand), söker nu våldsamt (medels bondeoffer) motchanser (f-linjen, punkten f4, diagonalen b7—g2). Vit begär nu det taktiska felet att ingå på svarts intentioner och spelar på bondevinst i stället för att ytterligare, avgörande förstärka ställningen.

Ställning efter svarts 13:e drag.

14. e5×f6?

Genom såväl 14. Sc5 som 14. Sd6 var ett fullkomligt tillsnörande av svarts ställning att ernå; t. ex. 14. Sc5, S×c5 15. T×c5, f×e5 16. L×g6, h×g6 17. S×c5 eller 14. Sd6, f×e5 15. L×g6, h×g6 16. S×e5, S×e5 17. d×e5. I båda fallen vore vinsten endast en tidsfråga. Med textdraget och dess följder låter vit hela fördelen gå sig ur händerna.

14. — —	Sd7×f6
15. Tc1×c6	Sg6—f4
16. Tc6—c1	Lc8—b7
17. Tf1—e1	Lb7—d5

Svart, som taktiskt manövrerat väl, hade här genom enkelt avbyte, S×d3 18. S×f6†, D×f6 19. D×d3, L×f3 20. g×f3 (20. D×f3, D×d4), Td8 21. Tcd1, Td5 22. De4, Kh8!, kunnat få utjämning.

De angreppsförsök, han istället företar, stranda slutligen på grund av motståndarens starka springarställning på e5.

18. Se4—c3	Ld5—b7
19. Ld3—f1	Sf6—g4
20. Sc3—e4	Lb7—d5
21. b2—b3	Ta8—a7

Bättre vore i alla händelser De8.

22. h2—h3	Sg4—f6
23. Se4—g3	Dd8—e8
24. Sf3—e5	

Efter det vit nu kommit till detta drag, har han, skulle man tro, överstått det värsta! Men ännu följer det en vild hexdans!

24. — —	h7—h5
25. Sg3—e2!	Sf4×h3†
26. g2×h3	Sf6—e4
27. f2—f3	Se4—g5
28. Tc1—c3	Sg5×f3†
29. Se5×f3	De8—g6†

Allt detta ser mycket bra ut; emellertid räcka resurserna just lagom till för motståndaren.

30. Kg1—f2	Ta7—f7
31. Se2—g1	h5—h4
32. Lf1—g2	Dg6—g3†
33. Kf2—f1	g7—g5
34. Te1—e5	

Draget Te5 är här mycket starkt, liksom förut 24. Se5. Det bildar liksom en komplettering ja än mer ett eko till detta.

34. — —	Tf7—g7
35. Dd1—e1	Dg3—f4
36. De1—e3	Df4—g3
37. Sg1—e2	Dg3—h2
38. Te5×g5	Ld5×f3
39. Tg5×g7†	Kg8×g7
40. Lg2×f3	Dh2×h3†
41. Kf1—e1	Uppgivet

Ett icke utan iderikedom fört parti.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3479. Spanskt parti.

Gust. Nyholm K. Berndtsson

Vit. Svart.

1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	Sg8—f6
4. d2—d4	e5×d4
5. 0—0	Lf8—e7
6. e4—e5	Sf6—e4
7. Tf1—e1	Se4—c5
8. Sf3×d4	

Vanligare är 8. L×c6, d×c6 9. S×d4.

8. — —	0—0

Här skulle först 8. —, S×d4 9. D×d4, Sc6 ha skett och sedan 0—0 följt av f6, d6 eller också d5 allt efter omständigheterna. Efter textdraget kommer svart endast med svårighet till framstötten d5.

9. Sd4—f5!	a7—a6
10. Lb5—f1	d7—d5

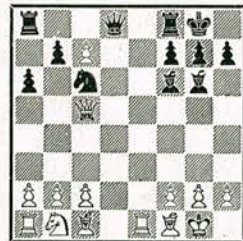
Svart offerar en bonde, erhåller emellertid angrepp i ersättning.

11. e5×d6	Le7—f6

Om L×d6, så S×d6 och vit behåller två löpare mot löpare och springare.

12. Dd1—d5	Lc8×f5
13. Dd5×c5	Lf5—g6
14. d6×c7	

Ställning efter vits 14:e drag.

14. — —	Dd8×c7

Dd4 hade här på intressant sätt lett till utjämning: 14. —, Dd4 15. D×d4, S×d4 16. Sa3, S×c2

17. S×c2, L×c2 18. Te2 (för att gardera punkten b2 och kunna utveckla löparen till f4), Ld3! och tornet har nu, förutom e1 varpå Lc2 leder till ställningen nyss, endast dragen d2 och e3, som förtaga löparen fältet f4 varpå löparebyte följt av Tc8 lätt utjämnar: t. ex. 18. —, Ld3! 19. Td2, L×f1 20. K×f1, Tc8 21. Tc2, eller d7, Le5 etc. — Spelar vit Le3 (på 14. —, Dd4) så följer 15. —, D×c5 16. L×c5, L×b2 17. L×f8, K×f8 18. Sd2, L×a1 19. T×a1, Tc8 och svart står något bättre.

Det av svart i partiet valda draget torde emellertid även räcka till utjämning.

15. Sb1—c3

På 15. c3 kunde följa: Le7 16. Dc4, Ld6 17. g3, Tae8 18. Le3, b5 19. Db3, varpå svarts springare blir mycket oangenäm, då för densamma fälten d3, f3 och isynnerhet även g4 öppnas. Likaväl var 15. c3 något litet att föredraga framför textdraget.

15. — —	Lf6—d4
16. Dc5—c4	b7—b5?

Svagt. Mycket bättre var Db6; t. ex. 17. Le3, L×e3 18. T×e3, D×b2 19. Tb1, D×c2, varpå T×b7 inte är spelbart för Sa5.

Ställning efter svarts 16:e drag.

17. Sc3—d5	Dc7—a7

Ett komplicerat spelsätt, vilket slutligen visar sig som ogynnsamt för

svart. Bättre var b×c4 18. S×c7, Tc8 19. S×a6, c3! 20. b3, L×c2 och bonden c3 är väl understödd samt ständigt en fara för motståndaren.

18. Dc4×c6	Ld4×f2†
19. Kg1—h1	Ta8—c8
20. Dc6—d6	Tc8—d8
21. Sd5—e7†	Kg8—h8
22. Dd6—e5	Lf2×e1
23. Lc1—e3	Da7—d7
24. Se7×g6†	f7×g6
25. Ta1×e1	Td8—e8
26. De5—g3	Dd7—f7
27. Lf1—d3	Df7×a2
28. Le3—d4	Da2—a5
29. Te1×e8	Tf8×e8
30. h2—h3	

Ställningen har nu klarnat efter det genom 17. —, Da7 frambesvurna virrvarret. Vit har med sina två löpare mot torn och bonde det överlägsna spelet.

30. — —	Da5—e1†
31. Kh1—h2	De1×g3†
32. Kh2×g3	Te8—f8
33. Ld4×c3	

Slutspelet är vunnet för vit, då svart i längden inte kan hindra den vita kungen att komma över till drottningflygeln.

33. — —	g6—g5
34. Lc3—d2	h7—h6
35. Ld2—e3	Tf8—f6
36. Kg3—g4	Kh8—g8
37. g2—g3	Kg8—h8
38. Le3—d4	Tf6—f7
39. Kg4—h5	Tf7—d7

40. Ld4—c3	Td7—d6
41. Kh5—g4	

Nu borde b2—b4 ha skett för att fastläsa drottningflygeln och dit skulle sedan kungen ha strävat.

41. — —	b5—b4
42. Lc3—e5	Td6—d5
43. Kg4—f5	b4—b3
44. Kf5—e4	

Ke6 var att föredraga, emedan kungen då lättare kunde ingripa.

44. — —	b3×c2
45. Ld3×c2	Td5—d2
46. Lc2—d3	a6—a5
47. Le5—c3	Td2—h2
48. Ke4—f5	Kh8—h7
49. Kf5—g4	

Nu går vinsten vit slutgiltigt ur händerna, vilken genom Ke6† (i stället för Kg4) alltså var att ernå; t. ex. 49. Ke6†, g6 50. Kf7 eller 49. —, Kh8 50 g4; eller 49. —, Kg8 50. Ke7 följt av Lc4 och Kf7 med mattangrepp.

49. — —	g7—g6
50. b2—b3	Th2—a2
51. Ld3—b5	Ta2—f2
52. Lb5—d3	Tf2—a2
53. Ld3—b5	Ta2—f2
54. Lb5—d7	h6—h5†
55. Kg4×g5	Tf2—f3
56. Lc3—e5	Tf3—e3!
57. Kg5—f6	Tf3×b3
58. Kf6—g5	

Avslutat som remis.

Ett intressant, livligt spelat parti.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3480. Sicilianskt parti.

E. Jacobson

O. Nilsson

Vit.

Svart.

1. e2—e4	c7—c5
2. Sg1—f3	e7—e6

3. d2—d4	c5×d4
4. Sf3×d4	Sg8—f6
5. Lf1—d3	Sb8—c6
6. Sd4—f3	d7—d5
7. e4×d5	Sf6×d5

Efter en originell spelöppningsbehandling står nu partiet ungefär lika. Vit har majoritet på drottningflygeln, något som han genast skriker till utnyttjande utav, under det svart söker komma till en framstöt med sina centrumbönder. I stället för textdraget var även $e6 \times d5$ spelbart.

8. a2—a3	Dd8—c7
9. 0—0	Lf8—d6
10. c2—c4	Sd5—f4
11. Ld3—c2	Sf4—g6

På f4 stode springaren något exponerad.

12. Sb1—c3	a7—a6
13. Sc3—e4	Ld6—e7
14. Lc1—e3	e6—e5

I sin lätt begripliga strävan att göra centrumets makt realiserbar gör svart sig här skyldig till en överilning, som hade kunnat försätta honom i svår förlägenhet. Svart skulle att börja med ha spelat 0—0, Ld7, Td8 och först därpå opererat i centrum.

15. Sf3—d2

Sc3 borde ha skett för att besätta d5. Denna springare skall här hota att desorganisera hela motståndarens ställning. Om på Sc3 följer 15. —, Le6, så 16. Sd5, L×d5 17. c×d5, Td8 18. Le4!, Da5 (det hotade Dc2) 19. Db3 och vit kommer i fördel.

15. — —	0—0
16. Dd1—h5	f7—f5
17. Se4—c3	Lc8—e6
18. Sc3—d5	

Nu är Sd5 ej längre så hotande som i 16:e draget. Svart parerar rätt skickligt.

18. — —	Le6×d5
19. c4×d5	Sc6—d4
20. Lc2—d3	b7—b5!

Ställning efter svarts 20:e drag.

Detta drag som har en bismak av tempoförlust (man väntade sig istället Td8) visar sig vara väl övervägt. Att börja med avser draget att taga fältet c4 för motståndaren och därmed förbereda Dd7 med efterföljande erövring av d5-bonden.

21. f2—f4

Medels 21. L×d4, Sf4! kan vit ingenting ernå; t. ex. 21. L×d4, Sf4 22. Df3, e×d4 23. Tc1, Dd6 24. Te1, Lg5 eller 24. Tc6, D×d5 etc. Att beakta är däremot 21. g2—g3 för att, när nu Sf4 är ointetgjort, slå på d4 och f5 eller för att efter L×d4, e×d4 bemäktiga sig bonden d4 tidigare än motståndaren förmår sätta sig i besittning av bonden d5. Det skulle uppstå rätt egendomliga kombinationer av vilka kontentan kan sägas vara denna: den av parterna, som först vinner bonden kommer att börja med att framstå som den mest hotade, emedan motståndarens löpare (av annan färg än den egna) kommer att få övertaget. Ett sedermera återgivande av »merbonden» är emellertid tillräckligt för att ernå utjämnande. Så ser vi den föreliggande ställningen genom alla dramatiska konflikter sträva mot (genom den ursprungliga likheten i bondeformationen, d4, d5, organiskt betingad) utjämnningen. I detalj skulle detta »drama» utveckla sig som följer: 21. g3, Dd7 22. Lb1, Kh8 23. L×d4, e×d4 24. Sf3, D×d5 25. Td1!, Se5! (löparen b1

hotade att från a2 resp. f5 ingripa avgörande); 26. S×d4, g6 27. De2, Lf6! 28. S×f5, Sf3† 29. Kh1, Sd4† 30. Le4, S×e2 31. L×d5, Tad8!! (inte g×f L×T, T×L till följd av Td7! varpå svart har ett ogynnsamt slutspel trots skenbar materiel fördel) 32. Lf3, g×f5 33. L×e2, L×b2 34. Ta2 och spelet har utpräglad remiskaraktär.

Med textdraget börjar ett rätt vackert uttänkt angrepp, vilket emellertid vid riktigt motspel inte bör slå igenom. Det i anm. ovan angivna 21. g2—g3 är att anse som det riktiga.

21. — —	Le7—c5
22. Kg1—h1	e5×f4
23. Le3×d4	Lc5×d4
24. Ld3×f5	Ld4×b2
25. Ta1—b1	Lb2×a3?

För mycket av det goda! 25. —, De5 skulle ha skett; efter 26. Le6†! (L×g6?, f×g6 27. D×g6, L×a3 och svart är i fördel), Kh8 27. D×e5, L×e5 28. a4! (b×a, 29. Sc4) skulle vit visserligen ha goda remis-chanser. Textdraget L×a3 skulle helt och hållet leda till förlust.

26. Tb1—b3?

Bör föregås av L×e6†, Kh8, varpå Tb3 med hotet D×g6! jämte

Th3† tillförsäkrade vit vinst. Det rör sig nämligen om att förekomma det räddande kvalitetsoffret T×f5.

26. — — La3—e7?

Ett fel. Kvalitetsoffer var nödvändigt.

27. Tb3—h3?

Med Le6† var partiet vunnet för vit.

27. — — Tf8×f5

Bättre sent än aldrig. Kvalitetsoffret leder raskt till vinst av d5-bonden och härpå stå fribönderna a6, b5 inte mera att uppehålla.

28. Dh5×f5	Dc7—e5
29. Df5×e5	Sg6×e5
30. Tf1×f4	Ta8—d8
31. Tf4—f1	Td8×d5
32. Sd2—b3	Se5—c4
33. Th3—c3	Le7—f6
34. Tc3—c1	a6—a5
35. Tf1—d1	Td5×d1
36. Tc1×d1	a5—a4
37. Sb3—c1	b5—b4
38. Td1—d7	b4—b3

Uppgivet.

Ett mycket intressant parti. Herr Jacobsons originella spelanläggning förtjänar allt erkännande.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3481. Drottninggambit.

S. J. Bjurulf

Gust. Nyholm

Vit.

Svart.

1. d2—d4	d7—d5
2. Sg1—f3	c7—c6
3. c2—c4	e7—e6
4. e2—e3	Sg8—f6
5. Lf1—d3	Sf6—e4
6. Dd1—c2	f7—f5
7. c4—c5	

I denna ställning väl för tidigt.

7. — — Sb8—d7

Svart borde här medels b7—b6 ha sprängt bondekedjan; t. ex. 7. —, b7—b6! 8. c×b6 (inte 8. b4? till följd av a7—a5 etc.) a×b6 9. Se5, c5. Svart hade då haft initiativet i centrum och även om vit tidtals kan besätta punkterna e5 och b5, så är likväl svarts ställning att föredraga. En plausibel dragföljd vore: 10. f3, Sf6 11. Sc3, Ld6 12.

b3, 0—0 13. Sb5!, La6 14. 0—0 L×b5 15. L×b5, Sd7 16. Lb2, Dc7 17. f4, L×e5 18. d×e5, Se4 och svart står något bättre.

8. Sb1—c3 Dd8—f6

Nu var b7—b6 än mer på sin plats, emedan ett senare Sf3—e5 är ogörligt och å andra sidan den *nu* möjliga offerkombinationen 8. —, b6 8. c×b6, a×b6 10. S×e4, f×e4 11. D×c6, Tb8 12. D×e6†, De7 13. D×e7†, L×e7 14. Le2 skulle föra till ett (trots de tre bönderna) gynnsamt slutspel för svart.

9. Sc3—e2 g7—g5

I betraktande kom, då nu b6 är förhindrat, genombrottsförsöket 9. —, e5 (t. ex. 9. —, e5 10. b4? S×f2! 11. d×e5?, S×d3†.) Det vore likväl inte gynnsamt för svart, emedan vit på 9. —, e5 kan svara med 10. 0—0. Nu ginge inte S×f2 längre (10. —, S×f2? 11. d×e!) och efter b2—b4 och Lb2 skulle vit få starka hot på den långa diagonalen.

10. b2—b4 Lf8—g7
11. Lc1—b2 Df6—e7
12. Sf3—d2 0—0
13. Sd2—b3 Tf8—f7
14. f2—f3 Se4—f6
15. 0—0—0 Sd7—f8

Svart har skickligt utvecklat sitt spel, vilket på grund av underlåtelsen b7—b6 förefaller något inklämt. Ställningen är säker, men dock full av möjligheter. Ett genombrott från vits sida, medels 16. e4, kunde t. ex. göras överksamt genom motstötten 16. —, f×e4 17. f×e4, d×e4 18. L×e4, S×e4 19. D×e4, e6—e5 20. d×e5, Lf5 21. De3, Tae8. Även mot den av vit i partiet valda angreppsmetoden finner svart en fin parad. Och trots allt detta *måste* (annars funnes det ingen rättvisa på det 64 rutade brädet) vit, med hän-

syn till det av svart försummade b7—b6, kunna komma i fördel.

Ställning efter svarts 15:e drag.

16. h2—h3

Det riktiga spelsättet, i sin måttfullhet imponerande, var 16. Sc3 17. The1, 18. e3—e4; t. ex. 16. Sc3, Ld7 17. The1, Sg6 18. e4, f×e4 (för att öppna f-linjen och för att inte finna sig i den annars genom e4—e5 hotande, fullständiga inspärningen); 19. f×e4, Sf4 20. Lf1!, d×e4 (annars g3 med inspärning genom e5); 21. S×e4 med ty åtföljande Sd6. Inte håller på andra spelsätt torde svart kunna undgå ställningsnackdel.

16. — — Lc8—d7
17. g2—g4 Sf8—g6!

Mycket gott spelat! Springaren strävar till h4 och den oklara ställningen g4, f5 visar sig vara en angreppsställning för svart och inte omvänt, ty öppnandet av f-linjen för svart innesluter starkare hot än g-linjens öppnande för vit.

18. Lb2—c3

Att antaga bondeoffret 18. g×f5, e×f5 19. L×f5, L×f5 20. D×f5 vore naturligtvis ofördelaktigt till följd av 20. —, Se4.

18. — — Sg6—h4
19. Td1—f1 Ta8—f8
20. Se2—g3 Lg7—h6!

För att varaktigt förhindra f3—f4. Svart står numera överlägset.

21. Kc1—b2 Ld7—c8!
22. Th1—h2 De7—c7
23. Sg3—h1 Sf6—e8

24. g4×f5 Sh4×f5

25. Ld3×f5 Tf8×f5

26. Dc2—g2

Ett förbiseende, sådant som i svåra ställningar plägar inställa sig. Riktigt var naturligtvis 22. Tgf2. Efter ett därpå följande 22. —, Sg7 23. e4, Tf7 spelar svart sin springare över h5 till f4. Svart skulle också då stå överlägset.

26. — — Tf5×f3

27. Tf1×f3 Tf8×f3

28. h3—h4 g5—g4!

För att inte låta öppna h-linjen. 29. Dg2×g4† Lh6—g7

Ett viktigt drag! Inte Sg7 till följd av Tg2 och Sg3 med vinstställning för vit. Springaren måste stanna på e8 för att medels Sf6 fördriva drottningen från hennes starka ställning. Slutet på partiet tarvar inga kommentarier. Svart vinner genom

30. T×e3 (resultatet av operationen på f-linjen) en bonde och därmed partiet. Det verkar sympatiskt i slutspelet, att hotet e6—e5, som strategiskt (latent) under hela partiet förefunnits, dock slutligen gör sig märkbart.

30. Th2—g2 Tf3×e3

31. Sh1—g3 Se8—f6

32. Dg4—g5 Te3—f3

33. Sg3—h5 Sf6×h5

34. Dg5×h5 Dc7—f7

35. Dh5—g5 Df7—f6

36. Dg5×f6 Tf3×f6

37. Lc3—d2 Kg8—f7

38. Sb3—c1 Tf6—f3

39. Tg2—e2 Lg7×d4†

Uppgivet.

Ett, frånsett försummelsen i 7:e o. 8:e dragen, av Nyholm med fin uppfattning spelat parti.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3482. Drottninggambit.

K. Berndtsson

S. J. Bjurulf

Vit.

Svart.

1. d2—d4 d7—d5
2. Sg1—f3 Sg8—f6
3. Lc1—f4 e7—e6
4. e2—e3 c7—c5
5. c2—c3 b7—b6?

5. —, Db6 har det med sig att efter 6. Db3, det om några drag gör sig oangenämt märkbart, att drottningen fattas på d8. Bättre än textdraget var utan tvivel 5. —, Sc6; t. ex. 5. —, Sc6! 6. Sd2, Le7 (hotande Sh5) 7. h3!, Ld6! 8. Se5, L×e5 9. d×e5, Sd7 med efterföljande f6, och svart kommer att gå segerrikt fram i den begynnande kampen om besittningen av punkten e5.

Jämför med anm. till partiet Rotlevi—Schlechter, Karlsbad 1911.

6. Sb1—d2 Lf8—d6

7. Sf3—e5

Varför inte 7. Lb5†, varpå svart förlorar rockaden?

7. — — Ld6×e5

8. d4×e5 Sf6—d7

9. Dd1—g4 Th8—g8

10. Sd2—f3 Sb8—c6

11. Lf1—d3 Sd7—f8

12. Lf3—g5

Vit begår i partiet det strategiska felet att underskatta vikten av punkten e5, som bildar nyckeln till ställningen. Det var således inte bra att avlägsna springaren från f3 var-est denna så att säga höll ögonen på e5. Det riktiga var att på kungsflygeln förhålla sig passiv, angripa i centrum (e4) och på drottningflygeln (b4, a4), ungefär som följer: 12. 0—0, Lb7 13. b4!, c4 (inte c

×b4, c×b, S×b4 till följd av Lg5 med pjäsvinst eller liknande); 14. Lc2, Dd7 15. a4, a6! (om 15. —, 0—0—0, så a5, b×a5, b5! och vit måste vinna angreppet) 16. e4! 0—0—0 17. Le3, Kc7 18. a5! med avgörande attack.

12. — — Dd8—c7!
13. Ld3×h7 Tg8—h8
14. Lh7—c2

Ställning efter vits 14:e drag.

14. — — Lc8—b7

Svart kunde och måste här erövra punkten e5, således helt enkelt 14. —, S×e5 hur farligt detta än ser ut. Svart hade alltid erhållit ett fullt tillfredsställande spel, ja till och med det bättre spelet. T. ex. 14. — S×e5 15. Dg3, f6 16. Sf3, S×f3† 17. D×f3, e5! 18. D×d5?, Lb7 19. La4†, Ke7 och svart vinner en pjäs. Eller 15. La4†, Ke7! med hotet Sd3†. Dåligt vore däremot svaret 15. —, Ld7 emedan vit efter 16. L×d7†, S×d7 medels 17. Se6!!, f×e6 18. D×e6†, Kd8 19. Dd5 erhåller tre bönder för pjäsen med ihållande angrepp.

Man ser således att diversionen 12. Sg5 hade måst leda till förlust av den positionsfördel, vilken vit tack vare 5. —, b6? erhållit. 15. Sg5—f3 g7—g6
16. Lf4—g5

Det gör ett nära nog skämtsamt intryck att se, vilken möda vit gör sig att förlora punkten e5 vilken vi betecknat som nyckeln till ställningen. Riktigare vore 0—0 och attack

på drottningflygeln och i centrum. (Se anm. till vits 12:e drag.)

16. — — Sc6×e5
17. Sf3×e5 Dc7×c5
18. h2—h4

Nu skulle vit snarast söka återerövra punkten e5, ungefär genom 18. Lf4, Dh5 19. Dg3. Ifall därpå f7—f6, så 20. Ld6 och svart kommer svårigen till en konsolidering av sin ställning, vilken på alla kanter är hotad. Efter textdraget kunde svart däremot ernå fullkomlig säkerhet. 18. — — b6—b5?

Inte endast tidsförlust utan även ett försvagande av ställningen. Punkten c5 förlorar sin gard något som vit mycket skickligt förstår att utnyttja.

Det riktiga var 18. —, Sd7! Om därpå 19. La4, så f6 20. Lf4, De4! 21. Lb5, g5 och svart står gott. (f3, Df5 etc.) Gott var i denna variant även 0—0—0 i stället för 21. —, g5.

19. 0—0 Sf8—h7
20. Lg5—f4 De5—h5
21. Dg4×h5 g6×h5
22. a2—a4

Nu slår vit motståndarens drottningflygel i spillror på ett sinnrikt sätt.

22. — — Lb7—c6
23. Lf4—e5 f7—f6
24. Le5—d6 b5×a4

Något bättre, ehuru inte fullt tillräckligt var 24. —, c4 (25. a×b, L×b5 26. Ta5 jämte La4 med starkt spel på a-linjen.)

25. Ld6×c5 Ke8—d7
26. Lc2×a4 a7—a6
27. La4×c6† Kd7×c6
28. Ta1—a5 Th8—b8
29. Lc5—b4!

Detta drag frigör, något som snart visar sig, angreppslinjen a5—h5.

29. — — Tb8—b5
30. Tf1—a1 Tb5×a5
31. Ta1×a5 Kc6—b6
32. e3—e4 Ta8—d8

33. e4×d5 e6×d5
34. c3—c4 d5×c4
35. Ta5×h5 Td8—d7
Allt detta är likaså tvingande som vackert spelat av vit. Svart är nu räddningslöst förlorad. De vita fribönderna stå inte att uppehålla.
36. g2—g4 Td7—g7
37. f2—f3 Kb6—b7
38. Kf1—f2 Tg7—f7
39. Th5—c5 Sh7—f8

40. Tc5×c4 Sf8—g6
41. h4—h5 Sg6—e5
42. Tc4—d4 Se5—c6
43. Td4—e4 f6—f5
44. Te4—f4 Sc6—e5
45. Tf4×f5 Tf7×f5
46. e4×f5 och vit vann efter ytterligare några drag.

Ett lärorikt (genom försummelserna) och roande parti.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3483. Skotskt fyrspringarspel.

O. Nilsson

T. Relfsson

Vit.

Svart.

1. e2—e4 e7—e5
2. Sg1—f3 Sb8—c6
3. Sb1—c3 Sg8—f6
4. d2—d4

6. Sd4×c6 b7×c6
7. Lf1—d3 d7—d5
8. e4×d5 c6×d5
9. 0—0 0—0
10. Lc1—g5 Lb4×c3

Detta av mig själv införda sätt att framtvinga Sf6-varianten av skotskt parti (Niemzowitsch—Leonhardt, Ostende 1907), håller jag inte numera för fullständigt korrekt. Svart kan nämligen mycket väl ingå på vits intention och spela 4. —, Lb4. Efter 5. Se5 (detta är min i det citerade partiet, med framgång använda nyhet), De7! 6. S×c6, D×e4 7. Le2, D×c6 8. 0—0!, L×c3 9. b×c3, D×c3 10. Tb1, 0—0 11. d5! står vit visserligen inte illa, men om detta uppväger bondeförlusten är dock tvivelaktigt.

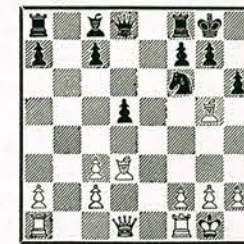
I stället för 6. S×c6 har dr Krause rekommenderat 6. Dd3. Detta drag anser jag vara lika osunt, som det ser ut. Jag spelar härpå 6. —, S×d4! 7. D×d4, Lc5 8. Dc4, D×e5 och vit har åtminstone ingen fördel (9. f4, Dd4!) då »riktningen» c5—f2 knappast torde passa vit riktigt.

4. — — e5×d4
5. Sf3×d4 Lf8—b4

Detta avbyte anser jag vara direkt förfelat. Riktigt är 10. —, c6 och att på 11. Df3 fortsätta med Le7, Le6, Te8 och vid tillfälle Sd7, se partiet Tschigorin—Cohn, Nürnberg 1906 (om denna hr Niemzowitsch's åsikt kan det kanske tvistas. Vilka svårigheter, svart får på det rekommenderade spelsättet, framgår noggsamt av partiet Löwenborg—Johner, T. f. S. 1916. Ett parti med textfortsättningen, som även förtjänar studeras är Nilsson—Anton Olson i Sveriges schackf. årsbok 1917. G. N.)

11. b2×c3 h7—h6

Ställning efter svarts 11:e drag.

12. Lg5—h4

Schablonmässigt spelat. Den rätta metoden var här Lf4!, för att efter c7—c6 (eller c5), vilket förr eller senare måste följa, så att säga fixera fältet b8 (och därmed omintetgöra Tb8), samt sedan med Tb1 intaga en hotande ställning på b-linjen (för slutspelet nämligen, vilket inte är så långt borta). Vit stode överlägset och här ser jag vederläggningen av 10. —, L×c3. (För övrigt ligger också, efter 12. Lf4 och Dd2, offerhotet L×h6 i ställningen.)

12. — —	Tf8—e8
13. Tf1—e1	Te8×e1†
14. Dd1×e1	Lc8—e6
15. De1—e5	c7—c5
16. h2—h3	Sf6—d7
17. De5—h5	Dd8—b6

Som ett rättmätigt straff för att vit underskattat b-linjen, har nu svart besatt densamma och skulle även härigenom senare kunnat ernå fördel.

18. Ta1—e1	Sd7—f8
19. f2—f4	c5—c4†
20. Lh4—f2	Db6—a5?

Ett förbiseende helt enkelt. Med Db2! (utnyttjande av b-linjen) kom-

me svart i fördel, t. ex. 20. —, Db2! 21. Lf1, D×c2 22. Ld4, Sg6 23. g3, Tb8! (fortsatt spel på b-linjen) 24. L×a7 (vit är i förlägenhet om en verksam fortsättning), Tb2 25. Te2. D×c3 26. T×b2, D×b2 27. f5?, De5 och svart vinner. — Textdraget kostar slutligen en bonde.

21. Ld3×c4	Da5×c3
22. Lc4×d5	Dc3—a5
23. Ld5—f3	Da5×h5
24. Lf3×h5	Le6×a2
25. Te1—a1	La2—d5
26. Ta1×a7	Ta8—c8
27. Lh5—d1	Ld5—e4
28. Ta7—a2	Sf8—e6
29. Lf2—e3	Tc8—c4
30. g2—g3	Le4—f5
31. Kg1—g2?	

Vit låter fördelen gå sig ur händerna. Denna, som kunde fasthållas genom 31. g4, Le4 32. f5, skulle ha tillförsäkrat vit vinsten av partiet.

31. — —	Se6—d4
32. c2—c3	Sd4—b5

Remis.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3484. Spanskt parti.

Anton Olson

O. Nilsson

Vit.

Svart.

1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0—0	Sf6×e4
6. d2—d4	b7—b5
7. La4—b3	d7—d5
8. d4×e5	Lc8—e6
9. c2—c3	Lf8—c5

Såsom bättre gäller Le7.	
10. Dd1—d3	0—0
11. Lc1—e3	Lc5×e3

12. Dd3×e3

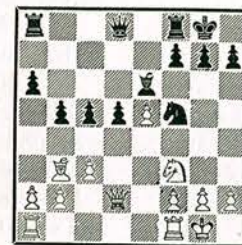
Ställning efter vits 12:e drag.

12. — — Dd8—e7

Det med 12. —, De7 och där efter Td8 inledda spelsättet har den

nackdelen, att svart, som för att möjliggöra c7—c5 måste draga c6—springaren, för densamma ej kan finna något bättre fält än b8. I stället för 12. —, De7 förordade vi Se7. Om härpå 13. Lc2, så Lf5 (hotande event. Sg3) 14. Sd4, f6 och svart står gott. Om åter 13. Sbd2 så Sf5 14. De2 (inte Df4 till följd av g5!), S×d2 15. D×d2, c5. Svart har lyckligen genomfört c7—c5, men vad skall han nu finna på mot 16. Lc2 eller 16. Td1? (Se diagrammet.)

Svaret på den frågan är 16. —, Dc7!! (poängen i det med Se7 inledda spelsättet!) Fortsättningen kunde bli: (16. Lc2, Dc7!) 17. L×f5, L×f5 18. D×d5, Tad8 19. Db3, Le4 med utjämning; eller 16. Td1, Dc7! 17. L×d5, Tad8 18. Df4, T×d5! 19. T×d5, L×d5 20. D×f5, L×f3 (inte L×a2 till följd av Sg5 etc.) 21. g×f3, Tfd8. Svarts behärskande av d-linjen gör vits merbonde (en dubbelbonde!) illusorisk;

t. ex. 22. Kh1, Td2 23. Tg1, Dd7! (inte T×b2 till följd av Td1! — d-linjen är här av agörande betydelse) 24. Df6, g6 25. D×a6, T×b2 och svart står säkert.

En nyhet av måhända stor räckvidd, på vilken jag härmed vill fästa hrr teoreticis uppmärksamhet.

13. Sb1—d2	Se4×d2

I betraktande kom 13. —, Sc5 t. ex. 14. Lc2, Lg4 jämte Se6. Härav kunde vilt spel lätt uppstå.

14. De3×d2	Ta8—d8
15. Tf1—e1	Sc6—b8

Ett oskönt återtag (jämför även anm. till svarts 12:e drag) men även efter 15. —, Sa5 16. Lc2, Sc4 17. Dd3, g6 18. b3 hade springaren ingen stor framtid.

16. a2—a4	c7—c5
17. a4×b5	a6×b5
18. Lb3—c2	f7—f5

Ett fel, men svart stod redan mycket dåligt. Det följer nu ett dramatiskt slut.

19. e5×f6	De7×f6
20. Sf3—g5	Tf8—e8

20. —, Lf5 skulle efter L×f5, D×f5, Se6 kosta svart kvaliteten.

21. Sg5×h7	Df6—h4
22. Lc2—g6	Te8—e7
23. Sh7—g5	Dh4—h6
24. Te1×e6	Te7×e6
25. Lg6—f7†	Kg8—h8
26. Lf7×e6	Uppgivet

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3485. Drottningbondespel.

S. J. Bjurulf

R. Svanberg

Vit.

Svart.

1. d2—d4	d7—d5
2. Sg1—f3	Sg8—f6
3. c2—c4	e7—e6
4. Lc1—g5	Lf8—e7

5. Sb1—d2

Värdet av denna springarutveckling, i stället för den vanliga till c3, står och faller med den frågan, om svart inte härpå utan nackdel genast kan svara med c7—c5. Vid springarens ställning på c3 däremot skulle

draget c5, långt snarare förbjuda sig på grund av trycket mot d5, och just detta är meningen med springarpositionen c3.

5. — — Sb8—d7

Starkt i betraktande kom här 5. —, c5, t. ex. 5. —, c5 6. c×d5, c×d4! 7. Da4†?, Ld7 8. D×d4, e×d5 och svart står gott. Eller 5. —, c5 6. g3 (för att inlänka i Rubinstein-varianten), c×d4! 7. S×d4, e6—e5! etc.

6. Ta1—c1 c7—c6

7. e2—e3

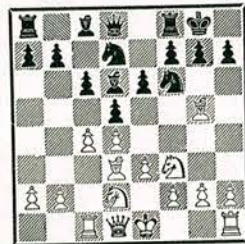
Nu, när svart avstått från c5 till förmån för c6, är springarens ställning bättre motiverad (efter d×c4 följer nämligen Sd2×c4—e5). Någon fördel står emellertid inte att ernå såsom svarts 8:e drag visar.

7. — — 0—0

8. Lf1—d3 Le7—d6

En intressant tanke. Svart vill spela e6—e5.

Ställning efter svarts 8:e drag.

9. Dd1—c2

Spelsättet 9. c5, Lc7 10. Lf4, Te8

11. Se5, S×e5 12. L×e5!, L×e5

13. d×e5, Sd7 14. f4 synes vara

av tvivelaktigt värde till följd av 14. —, b7—b6!

9. — — h7—h6

10. Lg5—f4

Eller 10. Lh4, e5! med ungefärlig utjämning; t. ex. 11. c×d5, c×d5 12. d×e5, S×e5 13. 0—0, Le6 etc.

10. — —	Ld6×f4
11. e3×f4	d5×c4
12. Sd2×c4	Sf6—d5
13. Dc2—d2	Sd7—f6
14. 0—0	Lc8—d7
15. Sc4—e5	Sd5—e7
16. Ld3—b1	g7—g6
17. g2—g4	Kg8—g7
18. Tc1—c3	

Svart har, tack vare punkten d5, en ställning som ej så lätt låter sig rubbas och i det följande förstår han att på ett skickligt sätt utbygga densamma.

18. — —	Sf6—d5
19. Tc3—b3	f7—f6
20. Se5—d3	b7—b6
21. Sf3—h4	Tf8—h8
22. Sh4—g2	Dd8—c7
23. Sd3—b4	Sd5×b4
24. Dd2×b4	Se7—d5
25. Db4—d2	Ld7—e8
26. Tf1—e1	Le8—f7

Föraren av de svarta pjäserna visar här, liksom även i sina andra partier, en förkärlek för »dubbelt och tredubbelt utbyggda försvarslinjer». Emellanåt (jämför partiet Berndtsson—Svanberg) blir det emellertid för mycket av det goda och kommer därmed i konflikt med principen om försvarets »ekonomi» (»Inga fler försvarsdrag än vad som är nödvändigt.») Emellertid torde denna hans seghet i försvaret i svåra partier varsla gott för framtiden.

27. Tb3—g3 Ta8—e8

28. h2—h4 Te8—e7

29. f4—f5

I betraktande kom Le4! med avbyte av springaren d5. Textdraget vinner en bonde, men däremot inte partiet.

29. — — e6×f5

30. Te1×e7 Dc7×e7

31. g4×f5 g6—g5

32. f2—f4 g5—g4!!

Utmärkt. Härefter är vits angrepp

avslaget och partiet remis — trots vits merbonde.

33. Tg3×g4†	Kg7—h7
34. a2—a3	Th8—g8
35. Tg4×g8	Kh7×g8
36. Lb1—d3	Lf7—h5
37. Kg1—f2	Kg8—f8
38. Dd2—c2	De7—d6
39. Kf2—g3	Dd6—d7

40. Ld3—e4	Lh5—f7
41. b2—b4	Sd5—e7
42. Dc2—d3	Lf7—h5
43. Sg2—e3	Se7—d5
44. Le4×d5	c6×d5
45. Dd3—b3	Lh5—f7
46. b4—b5	

Remis.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3486. Franskt parti.

K. Berndtsson

Vit.

1. e2—e4
2. d2—d4
3. Lc1—e3
4. e4—e5
5. Sg1—f3
6. c2—c3
7. Lf1—d3
8. 0—0
9. Sb1—d2
10. Tf1—e1
11. Ta1—c1
12. Sd2—f1
13. Sf1—g3
14. a2—a3
15. Ld3—b1

R. Svanberg

Svart.

- e7—e6
- d7—d5
- Sg8—f6
- Sf6—d7
- c7—c5
- Sb8—c6
- Lf8—e7
- 0—0
- b7—b6
- Tf8—e8
- Lc8—b7
- Sd7—f8
- Ta8—c8
- c5—c4
- b6—b5

I denna ställning är svarts spel att föredraga; svart skulle bara konsekvent fortsätta angreppet på drottningflygeln (a7—a5, b5—b4 etc.)

16. Dd1—d2	Tc8—c7
17. Sf3—g5	Lb7—c8
18. f2—f4	f7—f6
19. Sg5—f3	

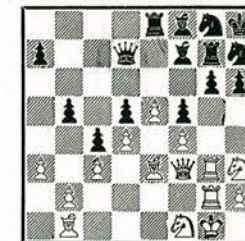
Bättre vore e×f6.

19. — —	f6—f5
20. Dd2—e2	g7—g6
21. Sf3—g5	h7—h6
22. Sg5—h3	Sf8—h7
23. Sg3—f1	Le7—f8
24. De2—f3	Tc7—g7

Nu upprättar svart på kungsflygeln ett helt bålverk. Partiet är för övrigt lättfattligt. Svarts försvars »konster» väcker nära nog intrycket av L'art pour l'art; de äro möjligen »vackra» men mindre ändamålsenliga. En frammarsch på drottningflygeln skulle ha skett.

25. g2—g4	Kg8—h8
26. Te1—e2	Sc6—e7
27. Te2—g2	Se7—g8
28. g4×f5	e6×f5
29. Tc1—c2	Lc8—e6
30. Tg2—g3	Dd8—d7
31. Tc2—g2	Le6—f7

Ställning efter svarts 31:a drag.

En lustig ställning!

32. Kg1—h1	Lf8—e7!
33. Tg2—g1	Le7—d8
34. Tg3—g2	Sh7—f8

Varför inte äntligen a5, b4 etc.? På kungsflygeln kan det ju inte mer hända svart något, eller planerade

svart å sin sida, att skrida till angrepp med g5? Men detta vore strategiskt förfelat.

35. Le3—f2	Lf7—e6
36. Lb1—c2	Te8—e7
37. Sf1—e3	Te7—f7
38. Lf2—g3	Dd7—c6
39. Df3—f2	a7—a6
40. Lg3—h4	Dc6—c7

41. a3—a4 Ld8×h4?
Ett alldeles förfelat avbyte. Le7 jämte Dd8 måste ske.

42. Df2×h4	Dc7—e7
43. Sh3—g5	Sf8—h7
44. Sg5×f7†	De7×f7
45. a4×b5	a6×b5
46. Dh4—d8	Uppgivet

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3487. Drottningbondespel.

R. Svanberg

Anton Olson

Vit.

Svart.

1. d2—d4	c7—c5
2. d4—d5	e7—e5
3. e2—e4	d7—d6
4. Lf1—d3	g7—g6
5. c2—c4	

Med detta och de två nästa dragen spelar vit på att varaktigt förhindra motståndarens »befriande» bonde drag b7—b5 och f7—f5. Emellertid blockerar draget c4 även de egna pjäserna. Jag skulle därför vore vilja förorda manövern 5. a2—a4 6. Sb1—a3 7. Sa3—c4; draget f7—f5 då genom f2—f3 parerat. Därtill skulle springaren på c4 bilda bas för ett senare angrepp mot drottningflygeln, kanske genom Tb1 och b2—b4 etc.

5. — —	Lf8—g7
6. Sg1—e2	Sg8—e7
7. Se2—g3	Lc8—d7

Starkt att beakta är här h7—h5.

8. Sb1—c3	Sb8—a6
9. a2—a3	Sa6—c7
10. Lc1—d2	Ta8—b8
11. Dd1—c2	a7—a6
12. a3—a4	0—0
13. 0—0	Dd8—c8
14. f2—f4	

Sedan nu dragen b5 och f5 äro förhindrade, blir det vit, som först går till angrepp.

14. — —	e5×f4
15. Ld2×f4	Sc7—e8
16. Ta1—e1	Dc8—c7
17. h2—h3	b7—b5?
18. a4×b5	a6×b5
19. b2—b3?	

Obegripligt! Först rustar sig vit i timtal mot det väntade b5 och sedan tillåter han helt lugnt att bonden går fram. Vit måste naturligtvis spela 19. S×b5 och på så sätt stryka den djärve ur de levandes bok för hans otillåtna framträngande.

19. — —	b5×c4
20. b3×c4	Lg7—d4†

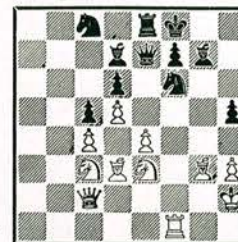
Svart har nu ernått ett fritt spel. I det följande lyckas det honom att formera ett angrepp mot »angreppsmarken» h3.

21. Kg1—h1	Tb8—b4
22. Te1—b1	Tb4×b1
23. Tf1×b1	Se7—c8
24. Sc3—e2	Ld4—g7
25. Dc2—b3	Dc7—d8
26. Db3—b7	h7—h6!
27. Sg3—f1	g6—g5
28. Lf4—g3	g5—g4
29. Kh1—h2	g4×h3
30. g2×h3	h6—h5!
31. Sf1—e3	Se8—f6!

Nu kastar svart sina pjäser plötsligt mot bonden e4, engagerar på detta sätt de fientliga pjäserna och fortsätter därmed det med 26. —, h6 inledda huvudangreppet mot vits rockadställning.

32. Db7—b3	Tf8—e8
33. Db3—c2	Dd8—e7
34. Se2—c3	Kg8—f8!
35. Tb1—f1	

Ställning efter vits 35:e drag.

35. — —	h5—h4

Nu stormar svart kungsflygeln. Till att börja med skall (om bondeoffret inte antages) löparen undan-

trängas från den viktiga diagonalen g3—g5, vilken sedan skall besättas av antagonisten på g7. Därför beslutar sig vit att antaga offret.

36. Lg3×h4	Sf6—g4†
37. Se3×g4	De7×h4
38. Tf1—g1	Lg7—e5†

Nu förstår man syftet med kungsdraget (bort från g8!) till f8. — Vit är förlorad. — Slutet spelas av svart starkt och konsekvent.

39. Kh2—g2	Dh4—g3†
40. Kg2—h1	Dg3—f3†
41. Tg1—g2	Ld7×g4
42. h3×g4	Kf8—e7
43. Sc3—e2	Te8—h8†
44. Kh1—g1	Df3—e3†
45. Kg1—f1	Th8—h1†
46. Se2—g1	Le5—d4
47. Tg2—f2	De3—h3†

Uppgivet

En, från 20:e draget räknat, praktig prestation av Anton Olson.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3488. Drottninggambit.

R. Svanberg

O. Nilsson

Vit.

Svart.

1. d2—d4	d7—d5
2. Sg1—f3	e7—e6
3. c2—c4	c7—c6
4. Sb1—c3	Lf8—d6
5. e2—e3	Sb8—d7
6. Lf1—d3	Sg8—f6
7. 0—0	0—0
8. Dd1—e2	d5×c4
9. Ld3×c4	e6—e5
10. Lc4—d3	Tf8—e8
11. De2—c2	Dd8—c7
12. Lc1—d2	h7—h6
13. h2—h3	e5×d4
14. Sf3×d4	Sd7—e5
15. Sc3—e4	Sf6×e4

16. Ld3×e4	Lc8—d7
17. f2—f4	Se5—c4
18. Le4×h7†	Kg8—h8
19. Dc2×c4	Kh8×h7†
20. De4×f7	Te8—f8

Vit har vunnit en bonde, men kan inte utnyttja sin majoritet i centrum, emedan punkten e4 är svag och den svarta löparen straxt sätter sig fast där.

21. Df7—c4	Ta8—e8
22. Dc4—d3†	Kh7—h8
23. Ta1—e1	a7—a6
24. Dd3—c2	c6—c5
25. Sd4—b3	Ld7—c6
26. Ld2—c3	Lc5—e4
27. Dc2—c1	b7—b5
28. a2—a3	Dc7—f7

29. Sb3—d2 Le4—d3
30. Tf1—f3 Df7—d5
31. Tf3—g3 Tf8—f7
32. Dc1—d1

Härmed begynner partiets kris.

Ställning efter vits 32:a drag.

32. — — b5—b4
33. a3×b4 c5×b4
34. Lc3—d4 Ld6×f4!
35. Tg3×g7

Motsättningarna i ställningen skära skarpt ihop!

35. — — Lf4×e3†!
36. Te1×e3 Dd5×d4

37. Tg7×f7 Te8×e3
38. Kg1—h1

Nu skulle svart, som inte utan elegans ernått utjämning, givit partiet ett adekvat slut och medels tornoffer på h3 forcerat en likaså vacker som överraskande remis; nämligen 38. —, T×h3†! 39. g×h3, Le4† 40. Tf3 (inte 40. Kh2 till följd av matt genom De5†, Dg3†, Ld3†!) L×f3 41. D×f3, D×d2 42. Df8† jämte evig schack. I stället drog svart 38. —, Le4? och måste på det närliggande svaret 39. Dd1—g4 betala sitt misstag med en pjäs och därmed även partiet.

38. — — Ld3—e4
39. Dd1—g4 Te3—e1†
40. Sd2—f1 Le4×g2†
41. Dg4×g2 Dd4—e4
42. Dg2×e4 Te1×e4

Och vit vann med sin pjäsövervikt.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Första klassen.

Parti 3489. Spanskt parti.

Spelat om A.-B. Ornamentiks hederspris.

H. Lindgren

V. Wendel

Vit.

Svart.

1. e2—e4 e7—e5
2. Sg1—f3 Sb8—c6
3. Lf1—b5 a7—a6
4. Lb5—a4 Sg8—f6
5. Sb1—c3 b7—b5
6. La4—b3 Lf8—e7
7. Lb3—d5 0—0
8. d2—d3

På 8. L×c6, d×c6 9. S×e5 hade svart avsett spela 9. —, Ld6! T. ex. 9. —, Ld6 10. S×c6, De8 11. Sd4, b4 12. Se2, c5 13. Sf3, D×e4 med

utmärkt utveckling, som mer än väl kompenserar den offrade bonden.

8. — — Sf6×d5
9. Sc3×d5
Eller 9. e×d, Sd4! 10. S×e5, d6 11. Sc6 (Sf3, Lg4!), S×c6 12. d×e6, d5 jämte slutligt återvinnande av bonden c6 med lika spel. Textdraget bringar vit i förlägenhet.
9. — — d7—d6

Nu hotar f5 och vid tillfälle även Lg4.

10. h2—h3
Svagt. Riktigt var här 10. 0—0, f5 11. Se1! (inte 11. h3, vilket skulle

giva den anstormande kungsflygelbonden önskad mark för angreppet) f4 12. c3 jämte d4 och en del motspel. — I betraktande kom även ett omedelbart 9. d3—d4, vilken fortsättning efter 9. —, Lg4 10. d×e5, S×e5 11. Le3 (bäst), skulle ha lett till en svårbedömd ställning.
10. — — f7—f5
11. e4×f5 Lc8×f5
12. Lc1—e3

Fältet e3 hade bättre reserverats för springaren. Riktigt var därför 12. 0—0, jämte event. Se3 och d4.
12. — — Lf5—e6
13. Sd5×e7 Dd8×e7
14. 0—0 Tf8—f5
15. Sf3—h2 Ta8—f8
16. Dd1—e2

En motstöt i centrum (16. —, d4!) stod till buds.

16. — — De7—h4
17. De2—g4 Dh4—e7
18. Dg4—g3

Härpå (bättre var De2) inleder svart ett fint angrepp under vilket förlopp vits bägge flyglar bliva tagna under eld.

Ställning efter vits 18:e drag.

18. — — Sc5—b4
Hotande hela drottningflygeln.
19. Tf1—c1 Sb4—d5
Diversion mot kungsflygeln!
20. Sh2—g4

Det oparerbara hotet från svart var Sf4 och om härpå L×f4 så e×f4.

Df3, Ld5! med avgörande angrepp. Textdraget med dess följder förlorar drottningen, till ett rätt högt pris visserligen.

20. — — Kg8—h8
21. a2—a3 h7—h5
22. Sg4—h2 h5—h4
23. Dg3—g4 Sd5×e3
24. f2×e3 Tf5—f1†
25. Tc1×f1 Tf8×f1†
26. Ta1×f1 Le6×g4
27. Sh2×g4 Kh8—g8!

Svart hade här med märklig klarhet förutsett, att vit, trots sitt skenbart säkra spel, i det nu uppstående slutspelet är totalt hjälplös. Det följer nämligen: 1.) En säkerhetsåtgärd (Kg8) och 2.) inträngande av drottningen, över e6, d5 och c5 på vits drottningflygel. Och däremot står intet att uträtta.

28. Kg1—h2 De7—e6
29. b2—b3

Det hotade Da2.

29. — — De6—d5
30. g2—g3 h4×g3†
31. Kh2×g3 Dd5—c5
32. Tf1—f2 Dc5×a3
33. h3—h4 Da3—c1
34. h4—h5 a6—a5
35. Kg3—h4 a5—a4
36. Kh4—g5 Dc1—g1!
37. b3×a4 b5×a4
38. h5—h6 g7×h6†
39. Kg5—h5

Nu hotar (nästan) remis. Men ...
39. — — Dc1×f2!

Nådestöten. Vit uppger då a-bonden ej kan hindras gå i dam.

Ett av svart med enkla medel mycket fint genomfört parti.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3490. Preussiskt parti.

N. Pettersson

E. Carlén

Vit.

Svart.

1. e2—e4 e7—e5
2. Sg1—f3 Sb8—c6
3. Lf1—c4 Sg8—f6
4. d2—d4 e5×d4
5. 0—0 Lf8—c5
6. e4—e5 Sf6—g4

Detta gamla, av Steinitz rekommenderade drag fann användning i ett nyligen (1919) spelat parti Anton Olson—Reti. Tillräckligt osunt ser det emellertid ut.

7. Lc4×f7†

I det citerade partiet skedde 7. De1, d5! 8. e×d6†, Kf8 9. d×c7, Dc7 och svart kom i fördel. Vederläggningen av Sg4 torde vara att finna i gambitspelet 7. c2—c3. — Textdraget leder till nackdel för vit.

7. — — Ke8×f7
8. Sf3—g5† Kf7—g8
9. Dd1×g4 Sc6×e5?

Ett lärorikt fel. 9. —, d7—d5 var på sin plats; t. ex. 9. —, d5 10. e6, Df6 11. Te1, h6 12. Sh3! (om 12. Sf3 så Kh7 jämte Te8 och e-bonden är ohållbar), Kh7 13. Sf4, Tf8! Härpå se vi intet gott försvar längre för vit; t. ex. 14. Kh1, g5 (även Df5! är bra) 15. S×d5?, D×f2 16. De4†, Kg7 17. h3 (g3), Tf5! hotande Te5 och vinner. Eller 15. —, Sd3 (i stället för S×d5?), b7—b6 jämte La6 och Tae8, och svart är glän-

sande utvecklad och har mål för angreppet. — Efter 9. —, Se5? kommer vit i fördel.

10. Dg4—e4 d7—d6
11. De4—d5† Kg8—f8
12. f2—f4

Ser »avgörande» ut, tillåter emellertid en parad. Vit skulle ännu en stund ha underlåtit »klubbslaget» f4 och först inskjutit mellandraget 12. b2—b4, för att senare kunna draga Lb2 (jämför följande anm.)

12. — — d4—d3†
13. Kg1—h1 Dd8—f6
14. Sb1—d2

Nu har vit intet. Hade däremot 12. b4, Lb6 skett, så kunde nu Lb2 med avgörande angrepp bli följden; t. ex. 12. b2—b4! (i stället för f4?), Lb6 13. f4, d3† 14. Kh1, Df6 15. Lb2, c6 16. D×d6! och vit vinner.

14. — — Se5—g4
15. Sd2—e4 Df3—f5
16. Dd5—b3

Även efter D×D, L×f5, c×d stode svart överlägset. Textdraget kostar en pjäs.

16. — — h7—h6!
17. Se4—g3 h6×g5
18. h2—h3 Df5—e6
19. f4×g5† Kf8—g8
20. Sg3—f5 Sg4—f2†
21. Tf1×f2 Lc5×f2

och svart vann.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3491. Skotskt parti.

E. Janzon

V. Wendel

Vit.

Svart.

1. e2—e4 e7—e5
2. d2—d4 e5×d4

3. Sg1—f3 Sb8—c6
4. Lf1—c4 Lf8—c5
5. c2—c3 d4—d3
6. Dd1×d3 d7—d6
7. b2—b4 Lc5—b6

8. 0—0 Sg8—f6
9. Lc1—g5 h7—h6
10. Lg5—h4 0—0
11. Lc4—b3

Ett på detta ställe något egenomligt drag, vilket emellertid intet fördärvar. Vit är visserligen i besittning av centrum och den öppna d-linjen — kan dock inte få någon riktig udd på sitt spel, emedan hans pjäser inte varaktigt kunna besätta de viktiga punkterna. Isynnerhet gäller detta springaren b1 som hör hemma på d5 för att där eftertryckligt framhålla besittningen av d-linjen.

11. — — Dd8—e7
12. Sb1—d2 Lc8—e6
13. e4—e5

I riktig taxering av läget (jämför föreg. anm.) företar vit nu ett något våldsamt men, som det spelas, fullständigt korrekt försök att ernå angrepp.

13. — — Sc6×e5
14. Sf3×e5 d6×e5
15. Sd2—e4 Le6—f5

Bäst. Dåligt vore 15. —, g5 till följd av S×g5 etc.

16. Se4×f6†? Förlustdraget! Riktigt var 16. L×f6, g×f6 17. Df3, L×e4 18. D×e4 med hoten Dg6, resp. Lc2

även D×b7. Eller 16. L×f6, L×e4 17. L×e7, L×d3 18. L×f8, L×f1 19. L×g7 med troligt remisslut.

16. — — De7×f6
17. Lh4×f6 Lf5×d3
18. Tf1—d1 e5—e4
19. Lf6—h4 g7—g5

Nu realiserar föraren av de svarta pjäserna sin bondemajoritet på kungsflygeln med en för honom säregen precision och enkelhet i val av medel, vilket i honom låter ana en blivande framgångsrik mästare. — Partiets vidare förlopp tarvar inga anmärkningar.

20. Lh4—g3 Kg8—g7
21. Kg1—h1 Ta8—d8
22. a2—a4 a7—a5
23. h2—h3 Tf8—e8
24. Ta1—a2 f7—f5
25. Ta2—d2 f5—f4
26. Lg3—h2 Td8—d6!
27. Lh2—g1 Te8—d8
28. b4—b5 e4—e3
29. f2×e3 f4×e3
30. Td2—b2 e3—e2
31. Td1—e1 Td8—f8
32. Tb2×e2 Ld3×e2
33. Te1×e2 Tf8—f1
34. Te2—e7† Kg7—f8

Uppgivet.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3492. Spanskt parti.

H. Lindgren

E. Carlén

Vit.

Svart.

1. e2—e4 e7—e5
2. Sg1—f3 Sb8—c6
3. d2—d4 e5×d4
4. Lf1—b5 Lf8—c5

Här drog Rubinstein mot Nyholm i handcaptur. 1919, (se partiet i sept.—okt. häftet) a7—a6; det följde 5. La4 (medels 5. L×c6 kunde vit,

om han önskade, här slå in på avbytesvarianten), Sf6 6. 0—0, Le7. Textdraget Lc5 jämte ett senare Se7 synes ganska väl vara spelbart.

5. 0—0 Sg8—e7
6. Sf3—g5

Stämmer! Svart undvek Sf6 (för e4—e5), men nu fattas försvararen på f6 och därpå blåser vit till angrepp.

6. — — 0—0

7. Dd1—h5 h7—h6
8. Sg5×f7 Tf8×f7
9. Dh5×c5 d7—d6
10. Dc5—h5 Sc6—e5

Medels 10. —, d6—d5 eller 10. —, Le6 (T. ex. 10. —, Le6 11. f4, a6 12. Ld3, Sb4) kunde svart sätta stopp för angreppet, men han föredrar att i stället på ett intressant sätt gå till motangrepp.

11. f2—f4 Se5—g4
12. Lb5—c4 d6—d5
13. e4×d5 Sg4—f6
14. Dh5—e5 Sf6—g4
15. De5×d4 Se7—f5
16. Dd4—d3 Dd8—d6!

Nu står svart mycket hotande.

Ställning efter svarts 16:e drag.

17. Sb1—d2

Vit är inte vuxen det svåra försvaret. Här måste 17. Kh1 ovillkorligen ske. Ifall då 17. —, Dc5, så 18. d6, Sf2† 19. T×f2, D×f2 20. Dd1 (det är viktigt för vit att behålla löparen c4, då denna före L×f7 ännu har att aktivt medverka), Sh4 21. Dg1, D×c2 22. Lb3! (se parantesanm.) Dc6 23. Sc3, Lg4 24. Ld5!, D×d6 25. L×f7†, K×f7 26. De1! och vits försvarsmedel synes just lagom räcka till.

17. — — Dd6—c5†
18. Kg1—h1 Sf5—e3?

Här var Sf2† genast vinnande; t. ex. 19. T×f2, D×f2 20. d6, Se3! (21. De4, Le6!) eller 20. Se4?, De1† jämte D×e4.

19. b2—b4

Här bjöd draget 19. d6 räddning; t. ex. 19. d6, S×f1 20. D×f1, Sf2† 21. Kg1 och vit uthärdar avdragschacken. Eller 19. d6, S×c4 20. S×c4, Sf2† 21. T×f2, D×f2 22. Le3 och vit står bra.

19. — — Dc5—b6

19. —, S×f1 var ännu inte tillräckligt till följd av 20. b×c, Sf2† 21. Kg1, S×d3 22. c×d Se3 23. Lb3 och vit står bättre.

20. Lc1—b2 Lc8—f5
21. Dd3—c3 Db6—g6?

Men nu kunde svart ledigt vinna genom att taga två kvaliteter; t. ex. 21. —, S×f1 22. T×f1, Sf2† 23. T×f2, D×f2 24. d6, Le6! och vinner. 22. Tf1—f3 Dg6—h5
23. h2—h3

Nu rinner svarts angrepp ut i sanden och vit vinner lätt.

23. — — Se3×c4
24. Sd2×c4 Lf5—e4
25. Tf3—g3 Sg4—f6
26. d5—d6 c7×d6
27. Sc4×d6 Uppgivet

Ett högst *omväxlingsrikt* parti. Emellertid, från en »skyddad port» är det nog lätt att häcklande giva råd, men i själva partiet med dess begränsade betänketid höra, isynnerhet i dramatiskt rörliga ställningar, fel till ordningen för dagen.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3493. Spanskt parti.

E. Blomberg

K. Ekebon

Vit.

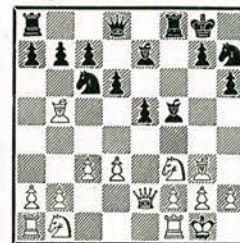
Svart.

1. e2—e4 e7—e5
2. Sg1—f3 Sb8—c6
3. Lf1—b5 Sg8—f6
4. Dd1—e2 d7—d6
5. c2—c3 Lc8—d7
6. d2—d3 Lf8—e7
7. Lc1—g5

Passar inte riktigt in i den här av vit valda Giuoco-piano-varianten av spanskt parti: då man nämligen avstått från d2—d4, måste man å andra sidan åtminstone söka motverka d6—d5 resp. f7—f5 från motståndarens sida; därtill förordade sig Sb1—d2—f1 jämte event. Se3. Efter textdraget kommer svart mycket snart till f7—f5.

7. — — 0—0
8. 0—0 h7—h6
9. Lg5—h4 Sf6—h7
10. Lh4—g3 f7—f5
11. e4×f5 Ld7×f5

Ställning efter svarts 11:e drag.

12. Sb1—d2

Det är märkligt att de flesta spelare förefalla nära nog hjälplösa gentemot draget f7—f5 (resp. f2—f4), och dock gives däremot ett mycket verksamt försvarsförfarande vilket härmed, till alla schackspelares fromma varder kungjort: nämligen motstöt (efter e4×f5, L×f5) i centrum,

alltså d3—d4; går härpå motståndarens centrumbonde fram e5—e4, så stoppas han medels Se3. Följaktligen skulle vit i den givna ställningen spela: 12. d4, e4! (eller Lg4 13. d×e5, L×f3 14. g×f3 och det kan just inte hända vit något), 13. Sfd2, d5 14. Tfe1! samt ofördröjligen 15. Sdf1 och 16. Sf1—e3. Den då uppståndna ställningen erbjuder fasthet och en del »motgift», vid tillfälle hotar nämligen c3—c4.

12. — — Lf5—g4
13. Lb5×c6 b7×c6
14. De2—e4 Dd8—d7
15. Ta1—e1

Här hade vit ännu ett tillfälle att undandraga sig det redan vardande trycket, genom att offra en pjäs mot tre bönder — nämligen genom 15. L×e5!, L×f3 16. S×f3, d×e5 17. S×e5, De6 18. S×c6. Efter drottningbyte 18. —, D×e4 19. d×e4, Lc5 kunde så vit medels 20. Sd4, Te8 21. f3 intaga en motståndskraftig ställning. — Efter textdraget blir vit varaktigt i förlägenhet.

15. — — Sh7—f6
16. De4—e3 Sf6—d5
17. De3—e4 Sd5—f4
18. De4—c4† Kg8—h8
19. Lg3×f4 Tf8×f4
20. Dc4—b3 Ta8—f8

Nu ligger redan kvalitetsoffret T×f3 i luften.

21. Te1—e3 h6—h5
22. Sf3—e1 h5—h4
23. h2—h3 Lg4—h5
24. Db3—c2 Le7—g5
25. Sd2—f3 Lg5—h6
26. Dc2—e2 Tf4—f7
27. Te3—e4 Lh5×f3
28. Se1×f3 Tf7×f3

Avgörande! Slutet har svart behandlat energiskt.

29. g2×f3	Dd7×h3	33. De2—e4	Tf3—f4
30. Te4—g4	Lh6—f4	Uppgivet.	
31. Tg4×f4	Tf8×f4	(Anm. av A. Niemzowitsch.)	
32. d3—d4	Tf4×f3		

Parti 3494. Avböjd Kungsgambit.

G.-S. Nyberg	B. Malmström	18. Sc3—e2!	Sc8—d7
Vit.	Svart.	19. h2—h3	Lg4×e2
1. e2—e4	e7—e5	20. Te1×e2	a7—a5
2. f2—f4	Lf8—c5	21. g2—g4	a5×b4
3. Sg1—f3	d7—d6	22. a3×b4	Lb6×d4
4. Sb1—c3	c7—c6	Nästan tvunget.	
Väl ej gott. Svart får en del besvärigheter.		23. Dd2×d4!	
5. Sc3—a4	Lc5—b4	Mycket bra!	
Enklast var väl Lb6.		23. — —	Tf8×f4
6. a2—a3	Lb4—a4	24. c2—c4!	Ta8—c8
7. b2—b4	La5—c7	»Spekulerar» på 25. c×d, c5 26.	
8. d2—d4!	e5×d4	b×c, S×c5 o. s. v.	
9. Dd1×d4	Sg8—f6	25. Kc1—b1	Sd7—f6
10. Lc1—b2		Skall säkerställa svarts ställning och samtidigt skaffa garde åt Tf4!	
Denna fianchettoställning förefaller mördande.		26. g4—g5	Sf6—h5
10. — —	0—0	27. c4×d5	c6×d5
11. Sa4—c3?		28. Dd4×d5†	Kg8—h8
0—0—0 var mycket bättre. Svart har emellertid draget Se8 i bakfickan.		Ser riskabelt ut, men antagligen bäst.	
11. — —	Lc7—b6	29. Dd5—b5	
12. Dd4—d2	Dd8—e7	Bonden bör nog hållas tills vidare. På en torndubbling tas den genast utan risk. Om 29. Dd7 åter, så Df8! 30. D×b7, Tb8 och bonden b4 går förlorad. Eller 30. Te—d2(?), e3! o. s. v.	
13. Lf1—d3	Sf6×e4	29. — —	e4—e3
14. Ld3×e4	f7—f5	30. Db5—d3	
Därmed är punkten g7 skyddad tills vidare.		Härmed släpper vit bonden b4 för att forcera med g5. En intressant idé. Men svart är påpasslig.	
15. 0—0—0		30. — —	De7×g5
Med De2 hade vit ju återfått bonden. Men han vill tydligen ej frångå sitt spel i diagonalen.		31. Te2×e3	Tf4×b4!
15. — —	e5×f4	Säkerligen bäst. Verkan blir kraftig.	
16. Th1—e1	d6—d5	32. Td1—e1	Sh5—f6
17. Sf3—d4	Lc8—g4	33. Te3—g3	Dg5—c5
Detta drag är ej så gott som det förefaller, då det ger vit tillfälle att börja en bondestorm.			

En intressant ställning, som vit anser fullgod — och svart också!

34. h3—h4??

Skada på partiet!

34. — — Tb4×b2†

Uppgivet.

Vit ville sedan svart med 33. —, Dc5 förhindrat Te7, ej genast gå till g1 och släppa svarta drottningen till e5, en alldeles riktig tankegång.

Ty på 34. Te1—g1 följer De5, och vit tycks ej kunna räddas. T. ex. 34. Tg1, De5 35. Tg3—g2, Se4! (Ett egendomligt drag som synes starkt nog.) 36. Da3!, Dd4! 37. Ka1! T×b2 38. D×b2, Ta8† 39. Kb1, Sd2†!! och svart vinner. Eller 37. D×b4, D×b4 38. T×g7, Sd2† etc.

(Anm. av B. M.)

Parti 3495. Skandinaviskt parti.

R. Mattsson	G.-S. Nyberg	14. a2—a3	Sd4×b3
Vit.	Svart.	15. c2×b3	
1. e2—e4	d7—d5	Nu har vit en sönderripen bondeställning.	
2. e4×d5	Dd8×d5	15. — —	b5—b4
3. Sb1—c3	Dd5—d8	16. a3×b4	Le7×b4
4. Lf1—c4	Sg8—f6	17. Dd2—e3	h7—h6
5. Sg1—f3	Sb8—c6	18. Sg5—e4	Lc8—b7
Till det defensiva spelsättet Dd8 hör även det defensiva c7—c6, inte däremot Sc6.		19. Te1—c1	Sf6—d5
6. d2—d3		20. De2—g3	Sd5×f4
Obegripligt; varför inte 6. d2—d4? Om därpå Lg4, så 7. d5!, Se5?		21. Dg3×f4	e5—e6
8. S×e5! och vinner.		22. Df4—g4	Ta8—a6
6. — —	e7—e6	Med manövern i de senaste fyra dragen, har svart fört sitt spel ett gott stycke vidare; nu hotar han också, förutom att erövra bönderna på drottningflygeln, med ett kungsangrepp vid lägligt tillfälle.	
7. 0—0	Lf8—e7	23. Tf1—d1	Lb7—c8
8. Lc1—f4	0—0	24. Dg4—f3	Lc8—e6
9. Dd1—e2	a7—a6	25. Se4—d2	Dd8—d7
10. Ta1—e1	Tf8—e8	26. Sd2—c4?	
11. Sf3—g5		Ett fel, i vilket ställe h3 var nödvändigt. Men vit stod redan mycket dåligt.	
Vit har byggt upp sitt spel i e-linjen och som en konsekvens härav borde han nu ha spelat 11. Se5! (Besättande av »inbrottspunkten», jämför mitt »Neues System» i Wiener Schachz. 1913). Textdraget är ändamålslost och — stilvidrigt (d. v. s. det <i>passar</i> inte i stil med de föregående dragen).		26. — —	Le6—g4
11. — —	Sc6—d4	27. Df3—b7	Ta6—g6
12. De2—d2	b7—b5	28. f2—f3	Lg4—h3
13. Le4—b3	a6—a5	29. g2—g3	Dd7—d4†
		30. Kg1—h1	Dd4—f2
		Uppgivet, då på 31. Tg1 skulle följa e5—e4!	
		(Anm. av A. Niemzowitsch.)	

Från Stockholms schacksällskaps handicapturning.

Parti 3496. Drottninggambit.

Bogoljubow Rubinsteins

Vit. Svart.

1. d2—d4 d7—d5
2. c2—c4 e7—e6
3. Sg1—f3 a7—a6
4. e2—e3 Sg8—f6
5. Sb1—d2

Idén med denna, här något ovanlig förefallande springarutveckling, är att betaga Rubinstein lusten till d5×c4 jämte b7—b5; på d5×c4 skall nämligen städse följa Sd2×c4 jämte ett senare Sc4—e5.

5. — — c7—c5
6. Lf1—d3 Sb8—c6
7. 0—0 c5×d4
8. e3×d4 Lf8—e7

Ställning efter svarts 8:e drag.

9. h2—h3

Vit har lagt ut ett lockbete (bonden d4) men svart vill inte gärna hugga för sig. Draget h3 är nu att betrakta som en förnyad anmaning till motståndaren att ändå slutligen taga bonden. Men Rubinstein förblir orubblig och låter bonden stå, (ty på 9. — d×c 10. S×c4, S×d4 11. S×d4, D×d4 skulle följa 12. Le3, Dd8 och svart är allvarligt hotad) och på så sätt förblir h3 utan resultat — nära nog en direkt tempoförlust. Intressant är

nu frågan vad som i stället för h3 skulle varit det riktiga? Rätt gott var här ett omedelbart c4—c5, vilket i partiet ett drag senare kommer till utförande, men ännu starkare förefaller det här fullt positionsenliga gambitspelet 9. b2—b3! Denna gambit *måste* antagas (annars Lb2, Te1, Se5 etc. med fördel för vit); följden kunde bli: 9. —, d×c4 10. b×c4, S×d4 11. Lb2 S×f3 12. S×f3, 0—0 13. Dc2, h6 14. Tfd1! Dc7 15. Le5, Db6? 16. Tb1, med betydande utvecklingsförspång och angrepp för den offrade bonden.

9. — — 0—0
10. c4—c5 b7—b6
11. c5×b6 Dd8×b6
12. Sd2—b3 a6—a5
13. Sf3—e5 a5—a4

Om vit förut spelat 9. c5 i stället för 9. h3 så hade han, då spelet väl fått liknande förlopp, haft ett angreppstempo mer till sitt förfogande; t. ex. 9. —, c5 10. c6, Db6 11. Lb3, 0—0 12. Lg5 (Lc5 i stället för h3 — vilken skillnad!), a5 13. Se5, a4 14. S×c6, D×c6. Nu kunde redan 15 Sc5 ske jämte ett senare Tc1 och vit behärskar c-linjen samt har spel även på kungsflygeln, under det att vit med den fortsättning partiet fick, erhåller det något sämre spelet, utan angreppschanser.

14. Se5×c6 Db6×c6
15. Sb3—d2 Lc8—a6
16. Sd2—f3 La6×d3
17. Dd1×d3 Ta8—b8

Angelägnare var besättandet av c-linjen; t. ex. 17. —, Tfc8 18. Se5, Dc2 eller 18. Lf4 Dc2 med fortsatt

tryck. Efter textdraget följer snillrika räddningsförsök av Bogoljubow.

18. Sf3—e5 Dc6—b5
19. Lc1—f4!

Det var det första sprattet; om nämligen 19. —, D×b2, så 20. S×f7, K×f7 21. Tb1.

19. — — Le7—d6
20. Dd3—f3!

Och nu skulle 20. —, D×b2 kosta kvaliteten, till följd av Sc4.

20. — — Sf6—e4
21. Ta1—c1 Tb8—c8

Åter förbjuder sig draget D×b2, nu till följd av Sd7.

22. b2—b3 f7—f6
23. Se4—d3 a4×b3
24. a2×b3 e6—e5

Trots alla konster måste vit således dock anträda återtagat (gardera b-bonden och spela Sd3), och nu skulle svart helt enkelt ha slagit bonden. I stället ger han sig in på en komplicerad historia, i vilken han drar det kortaste stråt.

25. Tc1×c8 Tf8×c8
26. d4×e5 f6×e5
27. Lf4×e5 Ld6×e5!
28. Df3—f5!!

Rubinstein hade nog tagit i betraktande ett omedelbart S×e5, och

därpå skulle han spelat D×f1† jämte Sd2†.

28. — — Db5×d3
29. Df5×c8† Kg8—f7
30. Dc8—f5† Le5—f6
31. Tf1—c1

De svarta pjäserna äro till den grad bundna att de gentemot detta direkta angrepp äro nära nog värnlösa.

31. — — Se4—c5

Detta drag (det enda!) frigör pjäserna visserligen men nu »hänga» de istället på ett bedrövligt vis.

32. Df5—h5† g7—g6
33. Dh5×h7† Kf7—e6
34. Dh7—g8†

Vit tar den »hängande» Sc5, så som *han* själv vill, nämligen med drottningen och inte med tornet. Följden är betvingande.

34. — — Ke6—d6
35. Dg8—b8† Kd6—e6
36. Db8—b6† Ke6—f5
37. Db6×c5 Dd3×b3
38. Dc5—c8† Kf5—g5
39. Dc8—e6 Lf6—d4
40. De6—g4† Uppgivet.

Ett intressant, av Bogoljubow delvis snillrikt spelat parti.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Parti 3497. Skandinaviskt parti.

A. Olson L. Collijn

Vit. Svart.

1. e2—e4 d7—d5
2. e4×d5 Dd8×d5
3. Sb1—c3 Dd5—a5
4. d2—d4 e7—e5
5. Dd1—h5

Nyholms drag, vilket torde vara bättre än det hittills ansetts.

5. — — 8bS—c6
6. Lf1—b5 Lc8—d7

7. Lb5×c6 Ld7×c6
8. d4—d5 Lf8—b4
9. d5×c6 Lb4×c3†
10. Ke1—f1

(Se diagrammet.)

En nyhet. På b×c3 eller Kd1 är vit förlorad.

10. — — Lc3—d4

Med 10. —, L×b2 11. Tb1, L×c1 12. c×b7, Tb8 13. T×c1, Sf6 14. Df5, 0—0 15. h4, T×b7

Ställning efter vits 10:e drag.

kan svart vinna en bonde, men vit har efter 16. Th3 goda angrepps-chanser. Likaledes ernär vit angrepp efter 10. —, 0—0—0 11. c×b7†, Kb8 12. Lg5.

11. Sg1—e2

Om 11. c3 så 11. —, Sf6 12. c×b7 (Dg5, Da6† 13. Se2, 0—0 14. c×d4, e×d4 15. Ld2, Te8 16. Te1, T×e2 17. T×e2, Te8 och vinner) Td8 13. De2 (Dg5, Da6†) Lb6 15. Sf3 (Lf4, 0—0 16. D×e5, Da6† 17. Dc2, D×b7 18. Sf3, Tfe8 etc.) 0—0 16. S×e5, Dc5 17. Lf4, Se4 18. Lg3, Td2 och vinner.

11. — — Sg8—f6

Om 11. —, Da6 så 12. c3, Sf6 13. Df3, e4 14. Df5, Dd3 15. Lf4, g6 16. Dg5 med gott spel för vit.

12. c6×b7 Ta8—d8

På Tb8 får vit ett gott spel efter 13. Df5, Da6 14. c3, Lb6 15. Lg5.

13. Dh5—g5

Förhindrande rockaden varpå b8D, T×b8 15. S×d4 skulle vinna en pjäs. 13. Df5 vore nu verknings-löst emedan svart efter 13. —, Da6 14. c3 kan slå på c3 hotande matt på d1.

13. — — Ld4×f2!

Härmed erhåller svart angrepp.

14. Lc1—d2

Matten på e1 måste ju garderas och löparen kan för Se4† ej slås. Utom textdraget kommer huvud-sakligen 14. Lf4 i fråga, men efter 14. —, 0—0 torde svarts angrepp bliva avgörande t. ex. 15. D×e5 (L×e5, Td5) Db6 16. D×c7, D×b2 17. Dc3 (Tc1. Sd5 18. Dc5, Se3† 19. K×f2, Sg4† etc.) D×b7 etc. 14. — — Da5—d5

Svart måste förhindra D×g7, Ke7 16. Lg5. På D×g7? skulle nu följa Tg8.

15. c2—c4

Härpå är vit förlorad. Betydligt starkare vore 15. Sc3, vilket ju sam-tidigt med angreppet på drottningen garderar fältet e4 och varigenom så-ledes löparen på f2 kommer i slag. Allt fortfarande kvarstår hotet D×g7, varför t. ex. 15. —, Dd4 vore felaktigt t. ex. D×g7, Tg8 (Lh4 17. D×h8†, Ke7 18. D×d8†, D×d8 19. g3) 17. D×f6, Lh4 18. Dc6† etc. Ej heller 15. —, De6 är gott för svart, ty det följer 16. K×f2, h6 17. b8D!, T×b8 (h×g5 18. Db5†, c6 19. Dc2) 18. Dg3 etc. Bäst torde svart fortsätta 15. —, D×b7 16. K×f2 (D×e5†?, Kf8 0—0! 17. Lc1 (vit måste gardera b2 och parera h6 jämte T×d2†) 17. Td6 jämte Sd7, Tg6 och f5. Svart torde i angrep-pet hava full ersättning för pjäsen.

15. — — Dd5—e6

16. Dg5×g7 Th8—g8

17. Dg7—h6 Lf2—c5

Hotande Df5†.

18. Dh6—h3

På Sg3 följer Dc4† 19. Se2, T×g2 20. K×g2, D×e2† 21. Kh3, Df3† och Dg4†.

18. — — Tg8—g4

19. b2—b4

Svart hotade e4 jämte Df5†.

19. — — Sf6—e4

20. Ld2—e3

Om 20. b×c5 så 20. —, Df5†

21. Ke1, Df2† 22. Kd1, T×d2†

23. Kc1, Td8 och svart vinner.

20. — — Lc5×b4

Felaktigt vore Dd7 för 21. b8D.

21. Ta1—b1

Eller 21. D×h7, Df6† 22. Kg1,

Sd2 23. g3, Sf3† 24. Kg2, Sh4†

25. Kg1, Df3 26. Dh8†, Lf8! 27.

D×e5†, Le7 28. Dh8†, Kd7 29.

Td1†, Kc6 30. Dh6†, Ld6 31. Sf4,

T×f4 32. Td2, Df1†.

21. — — De6—d7

22. g2—g3 Dd7—f5†

23. Kf1—g2 Se4—g5!

24. Le3×g5 Df5—e4†

25. Kg2—f1

Matten fördröjes något med 25.

Kf2 t. ex. Lc5† 26. Ke1, D×b4

27. Lc1, Dc2 28. Kf1, Dd1† 29.

Kg2, D×e2†.

26. — — De4—f3†

och matt i tre drag.

(Anm. av L. Collijn.)

Parti 3498. Wienerparti.

E. Werner

Spielmann

Vit.

Svart.

Spelar samtidigt 8 partier

1. e2—e4

e7—e5

2. Sb1—c3

Sb8—c6

3. Lf1—c4

Lf8—c5

4. Sg1—f3

d7—d6

5. d2—d3

Lc8—g4

6. Lc1—e3

Sc6—d4

7. Le3×d4

Lc5×d4

8. h2—h3

Lg4—h5

Svart anlägger partiet med avsikt riskant; han låter vit tränga in sin löpare i en »återvändsgränd» på g6. Solidare var L×f3.

9. g2—g4

Ld4×c3†

10. b2×c3

Lh5—g6

11. Dd1—b1

De8—c8

12. h3—h4

Riktigare var 12. Db3.

12. — — Dc8×g4

Intressant och korrekt.

13. Db1×b7 Dg4×f3

14. Lc4—b5†?

Borde förlora. Till remis räckte

14. D×a8†, Ke7 15. Kd2, Df4†!

16. Ke1, Df3 etc.

14. — — Ke8—e7

15. Db7×c7† Ke7—f8

16. Dc7—c6 Df3×h1†?

Med Td8 kunde svart vinna, t. ex.

17. Dc7?, D×h1† jämte D×h4.

17. Ke1—d2 Dh1×a1

18. Dc6×a8†

Nu följer en liten nätt matt i fyra drag.

18. — — Ke8—e7

19. Da8—e8† Ke7—f6

20. De8—d8† Uppgivet.

(Anm. av A. Niemzowitsch.)

Från schackvärlden.

Tidskrift för Schacks korrespondensturneringar. Slutförda turneringar:

Klass V. 1:a pris F. C. Hagemann, Kristiania; $4\frac{1}{2}$ p.; 2:a pris S. A. Kongsgaarden, Porsgrund, $3\frac{1}{2}$ p.; 3:e pris Th. Thöring, Tromsø, 3 p.; 4:e pris O. F. Bergström, Stockholm, 2 p.

Klass VI. 1:a pris G. Lewenhaupt, Valla, 4 p.; 2:a pris H. Hagberg, Stockholm, $2\frac{1}{2}$ p.; 3:e pris G. Myhre, Dale, 2 p.; 4:e pris E. Sundström, Luleå, $1\frac{1}{2}$ p.

Följande nya turneringar äro påbörjade:

Klass I. 1. C. J. Mickelsson, Kiruna; 2. K. O. Andersen, Svejbäck; 3. N. Friberg, Visby; 4. M. Wiberg, Stockholm; 5. S. Simonson, Köpmannabro; 6. Emil Jürgens, Kristiania; 7. H. Jochumsen, Randers.

Klass III-IV. 1. A. Kronberg, Halmstad; 2. A. Löf, Stockholm; 3. Hans Hansen, Skien; 4. N. O. Thor, Karlsborg; 5. H. K. Lysler, Rönne; 6. J. Skoog, Karlsborg; 7. O. Gustafsson, Karlsborg.

Klass V-VI. 1. E. A. Hagström, Vifstavarf; 2. A. E. Ström, Tönsberg; 3. H. Janzon, Finspong; 4. H. Hagberg, Stockholm; 5. A. Söderström, Stockholm; 6. Fru M. Laurin, Finspong; 7. V. Wickerman, Stockholm.

Dessutom föreligga följande anmälningar:

Klass I. M. Lewander, Örebro; Ernst André, Sköfde; E. Forsberg, Stockholm.

Klass II: S. Clausén, Kristianstad; K. L. Grove-Rasmussen, Köpenhamn; O. Larsen, Maribo; S. Håkansson, Nosaby.

Klass III: J. Skoog, Karlsborg.

Klass IV: Y. Karlsson, Kiruna; Alb. Sernblad, Ätran.

Sveriges Schackförbund har för instundande spelsäsong engagerat schackmästaren E. Bogoljubow för spelande av korrespondenspartier med förbundets medlemmar. Ett tjugotal partier mot klubbar och enskilda spelare äro redan igång.

Bjurulf. Wium, Eriksson, Brekke, Gustafsson, Svanberg, Erichsen, Johner, Krenitzky, O. Nilsson, A. Nilsson, Jacobson, Kier, Aadheim, Norman-Eansen, Jensen, Clland, Selesieff, Tartakower, Marchand, v. Hennig, Larsson, Grünfeldt, Berndtsson, Olson, Håkansson, Euwe, Spielmann, Carls, Breyer, John, Niemzowitch, Sünisch, Sjöberg, Sittande: Möller, Reti, Kostich, Mises, Marco, Tarrasch, Maróczy, Rubinstein, Bogoljubow, Frök, Reskow.

